

DEN ANNEN FRONT —

Vi vil gjøre våre lesere kjent med hovedpunktene i en artikkel som sto i «Pravda» for 14 dager siden.

Den heter:

Artikkelen begynner med å peke på at muligheten for de forente nasjoner for å knuse Hitler-Tyskland, ligger i at Tyskland blir angrepet fra 2 fronter med mektige hærstyrker. Det pekes på at Vestmaktene gjentagende ganger har bebudet en front nr. 2, uten at det har ført til handling. Den fortsetter:

Sovjetfolket som fortsetter kampen mot hele den gigantiske krigsmaskinen som Hitler og hans medskyldige har bygget opp i Europa har båret tunge ofre i kampen for den felles sak. Sovjetarmeen har holdt stand mot og vil fortsette å holde stand mot Hitlers armeer. På den Sovjet-tyske front er flere tyske soldater og offiserer satt ut av kampen enn ved samtlige øvrige fronter. På den Sovjet-tyske front er den tyske faesistiske armees utvalgte tropper blitt utryddet. Sovjet-troppene har maltraktert tyskerne slik som de aldri for er blitt i Vest-Europa. Den røde hær for alltid gjort slutt på legenden om Hitler-armeens uovervinnelighet. Sovjet-troppenes strategi og taktikk har vist seg den tyske hærs strategi og taktikk overlegen.

Vi anser det uriktig å redusere de krigsoperasjoner som de alliertes armeer har foretatt og betydningen av det de alliertes flyvåpen har utsatt Tyskland for eller den hjelp som de har ydet oss i materiell, men vi kan ikke unnlate å peke på at i Tunis stod det 4 tyske divisjoner og et 10tall italienske, på Sicilia 2 tyske divisjoner og non få italienske. Dette

er tilstrekkelig for å sammenfatte de virkelige omfang av disse operasjonene mens på den Sovjet-tyske front er det konsentrert 180 tyske divisjoner og sa. 60 vasaldivisjoner, altså over 200 divisjoner. Disse tall vidner om at England og Amerika ikke for alvor har mødt Hitlers tropper og at den annen front ikke er åpnet.

Det finnes utvilsomt også slike elementer som slett ikke er interessert i en hurtig avslutning på krigen, men man kan ikke gi etter for slike elementer som f.eks. krigsleverandører og andre som setter sine private interesser og egennytte over det brede folks interesser og deres interesser som i de okkuperte land støtter under Hitlers åk. Vi kjenner historien om hvorledes et medlem av den britiske regjering for 2 år siden på en fagforbundskongress uttalte at den russiske og den tyske hær godt kunne få lov å utmatte hverandre. Kort etter ble denne minister fjernet, men uttalen ble tilbørlig vurdert.

Spørsmålet om den annen front har så stor betydning at det avhenger av den om krigen skal forlenges og kreve nye kolossale ofre. Åpningen av den annen front i 1943 vilde bety at antihitlerkoalisjonen ved besluttsomme slag ikke vilde tillate at krigen ble forlenget og kreve nye kolossale ofre. Heri vil den få understøttelse av folkenes altødeliggende kraft som er gjennomsyret av urokkelig vilje til å gjøre slutt på Hitlerregimet og komme ut av den krig som er påtvunget den.

HUSK MINNEDAGEN FOR VÅRE MYRDEDE KAMERATER 10 SEPTEMBER!

FRIHETEN

Nr. 27 1943 - KAMPORGAN FOR NORSKE PATRIOTER

PAROLER —

Vi går i møte tider med stadig skarpere kamp mot nasistene. Ledelsen av den nasjonale fronten kommer fortsatt til å sende sine paroler til oss. Allerede nå har det vært folk som har steilet litt, de har ikke fattet at utviklingen ennå var moden for de former for kamp som parolene maner oss til. Men vi skal alltid være forvissnet om at ledelsen av fronten vår til en hver tid analyserer den foreliggende situasjon og trekker opp linjene for kampen i overensstemmelse med situasjonen. De sitter inne med opplysninger, som de ikke ofte kan gjøre kjent for oss alle, men situasjonen krever at vi må følge parolene.

Vi har tillit til lederne våre som fra norsk grunn peiler ut kursen for arbeidet vårt etter samråd med nordmenn og allierte her heime og uten for landets grenser. Ofte gir parolene bare retningslinjene, vi må da finne arbeidsmåter for å omsette dem i handling. Vis forsiktighet, omtanke og vilje til å gjøre innsatsen din.

MED ALLE MIDLER

har tyskerne forsøkt å tvinge de norske offiserer til å kjempe på Tysklands side. Falkenhorst begynte en hvervekampanje blant norske offiserer til den tyske arme. Men de norske

offiserer vilde ikke forråde sitt folk og sitt fedreland. De avslo å gå i tjeneste hos Norges dødsfiender. Nå har tyskerne kastet masken og kastet offiserene i konsentrasjonsleirer. Hvis det lykkes tyskerne å gjennomføre dette vil de norske offiserer bli rammet av den samme skjebne som de 160 norske offiserer som ble sendt til en konsentrasjonsleir i Pommern. De fleste av disse er enten pint ihjel eller henrettet. I april ble således general Seierstedt arrestert og skutt uten lov og dom. Men tyskerne har ikke fullt ut fått anledning til å gjennomføre sin forbrytelse. Mange offiserer ble varslet og klarer å komme seg vekk. De vil gripe til våpen og vil kjempe sammen med de øvrige norske patrioter for å få de tyske slavedrivere ut av landet.

SVERIGE —

Om kvelden den 8 april 1940 gikk tyskerne til åtak på Norge. På tross av at vi her i landet ikke var forberedt på et slikt overfall, gjorde våre soldater kraftig motstand. Det lille vi hadde av marine kjempet tappert mot overmakten. Vårt kystforsvar kostet tyskerne titusener soldater og mengder av materiell. Oppover i våre daler og utover våre bygder lå den norske soldat i kamp på liv og død mot en overmektig

illegale grupper og at resultatene lot vente på seg.

Imidlertid har det ved dyktig, energisk og utholdende arbeid lyktes å få snudd,

ende tidspunkt er ikke heldig. Det kan føre til splittelse og indre strid, og det må unngås. Slike forslag må, hvor gode og velmente de enn er, vente til et mer

Gi fagforeningskontingenten som minimum til illegalt arbeid!

og vel utrustet fiende. Det var vår frihet og selvstendighet som sto på spill. Vi tapte, — i første omgang.

Men også tyskerne var ute i hardt vær. Den 10, 11 og 12 april var kritiske dager for den tyske hær i Norge. Tilførselene sviktet, motstanden var langt sterkere enn ventet. Landssvikarane hadde ført tyskerne bak lyset når de forsikret at det ikke vilde bli gjort noe motstand. Da kom Sverige til unnsetning, ikke for Norge, men for det mektige Tyskland, for nazi.

Vi lar en svensk jernbanemann fortelle: «Jeg var i Trelleborg den 9 april, det kom tungt lastede tog fra Tyskland på veg til Norge. Fra en av vognene røk det gjennom ventilene, vi trodde det var brann og åpnet vognen, den var fylt av tyske soldater. De hadde fått ordre om å være stille, men ikke forbud mot å røke». Fra den dag har transporten gjennom Sverige foregått. I mange heimer i landet vårt sitter det sørgende slektninger igjen, deres kjære falt i den kamp som den svenske regjering hjalp tyskerne til å kjempe her i landet.

No er det kommet melding om at transporten skulde stoppes. I den anledning skrev Svensk Sosialdemokraten, regjeringens organ, at forbudet skyldtes tyskernes stilling på frontene. Forbudet ble imidlertid bare halvt, for det kom snart melding om at transport av krigsmateriell skulde fortsette. Vi kjenner ikke til at tyskerne hadde hatt noen framgang i tiden fra forbudet ble gitt til det ble opphevet, så det skyldes vel andre ting.

For nordmennene vil den svenske regjering holdning i disse år komme til å stå som en sterkt medvirkende årsak til de lidelser vi har gjennomgått. Det kjempende Norges historie

vil sikkert komme til å gi uttrykk for de følelser som nordmennene måtte få når de fikk en slik medfart av et land som de ikke hadde noe utestående med . . .

I en helt annen stilling står den svenske arbeiderklasse og en stor del av borgerskapet. Vi vet at det fra den kant har vært rettet et sterkt press på regjeringen for å få den til å endre holdning med omsyn til transportene fra og til Norge. Vi er overbevist om at storparten av svenske folk har gjort hva de kunne for å få slutt på det, også for Sverige, nedverdiggende forhold som denne transport var.

Det er også vår sikre tro at det svenske folk vil kvitte seg med en regjering som har ført en slik politikk likeoverfor en nabostat.

Vi vil også uttale håpet om at våre to land i framtida vil finne fram til forståelse og samarbeid på like fot. Den mentalitet som kommer fram i utenriksminister Gunthers tale om «Sverige som den ledende i et nordisk samarbeid» vil neppe finne noen gjenklang her i landet skal Sverige ledes av de samme folk som tillot tysk transport av soldater og materiell som skulde brukes til å undertrykke vår frihet og selvstendighet.

Vi kan ikke takke den svenske regjering for hva den har gjort, men vi sender et nødrops til det svenske folk om at det no setter makt bak sine krav til regjeringen om stopp av transporten, ikke bare av krigsmateriell, men også av matvarer, klær osv. som tyskerne stjeler her i landet og sender til Tyskland.

DANMARK —

Danmark var også av de land som i april dagene 1940 ble overfalt og trått under jernhelen av Tyskland.

Det vakte forbauselse hos mange at Danmark den gang ikke satte seg til motverje og tok kampen opp.

Hos mange nordmenn har sikkert den missforståelse gjort seg gjeldende at det danske folk har overgitt seg uten sverdslag. Det er en kolosal feil. Militært gjorde ikke Danmark nevneverdig motstand. Den beliggende hadde likeoverfor Tyskland, terrenget i Danmark osv. gjorde et forsvar umulig. Det måtte en russisk millionhær til for å stoppe nazi, ikke en håndfull soldater som Danmark kunne stille.

Det er imidlertid i det skjulte at danskene har ført sin befrielseskamp. Saboterene har spilt en meget viktig rolle. Det er hundreder av fabrikker som er sprengt, streiker, åpen motstand mot det tyske styre har skaffet tyskerne uhyre vanskeligheter.

Streikebølgen som begynte i Esbjerg den 11 august har spredt seg til andre danske havnebyer og Best er blitt tvunget til å oppheve beleiringstilstanden. Det oppsto veldige branner som resultat av sabotasje-handlinger mot tyske lagre med matvarer. Det ble ødelagt for 800.000 kr. Fra Stockholm meldes at den danske nasjonale bevegelse er øket og omfatter alle befolkningsslag — Mange jurister holder fast ved den gamle rettsordning og fortsetter å fortsetter å frifinne folk som er anklaget for sabotasje.

Det er no kommet så langt at det danske nasiparti er oppløst. Statsminister (ns) Schavenius vil tre til bakte, men får ikke lov av tyskerne.

Det går rykter om at tyskerne vil arrestere en rekke regjeringsmedlemmer. Mange statsmenn bryter forbannelsen med Schavenius. Danske tjenestemenn har nektet å arrestere danske offiserer som det var lyktes

å skjule seg. Tyskerne drofter muligheten av å proklamere beleiringsstilstand i hele Danmark.

I flere danske byer har det vært åpne demonstrasjoner med kamp mellom de danske arbeidere og tyske soldater. Kampen går videre. Alle tegn tyder på at tyskerne vil få mer enn nok med å holde det danske folk i tømme. Danmarks kamp er et lysende eksempel på et folks offervilje, og hva det kan opppnå når det samlet går til aksjon for sin frihet og rett. Vi sender de danske frihetskjemperer vår beste hilsen.

KRIGEN —

Krigen går sin gang. Tyskerne vinner stadig seire, men taper i soldater, materiell og terreng. Fra 5 juni til no er over 60.000 kvkm. befridd i Russland. Den røde hær er stadig på marsj mot vestgrensen. Etter de oppgaver som foreligger no har tyskerne under den siste russiske offensiv mistet 1 mill. mann i drepte og det er tatt 25.000 fanger. Tapet av materiell er enormt.

Vi tror det går opp for noen hver no at uten den røde hær vilde det sett svart ut i Europa. Det er derfor sørgelig når en enno hører folk uttale at det er bra at tyskerne og russerne utmattet hverandre så mye som mulig. Slike mennesker setter seg selv temmelig lavt. Sovjet Samveldets folk kan få bære den fulle byrde av krigen, de kan få ofre millioner på millioner av sine beste folk i kampen for vår frigjørelse, men når det er gjort, da kan de gå under. Som takk for arbeidet bør de helst forsvinne fra jordens overflate. Tar en for seg disse mennesker, vil en finne at de selv som regel ikke har lagt to pinner i kors for å hjelpe til i kampen mot nazi. Det er på tide

illegale grupper og at resultatene lot vente på seg.

Imidlertid har det ved dyktig, energisk og utholdende arbeid lyktes å få snudd,

ende tidspunkt er ikke heldig. Det kan føre til splittelse og indre strid, og det må unngås. Slike forslag må, hvor gode og velmente de enn er, vente til et mer

Gi fagforeningskontingenten som minimum til illegalt arbeid!

at den slags mentalitet forsvinner. I vest fortsettes bombingene av Tyskland. En skal selvsagt ikke undervurdere betydningen av at Tysklands rustningsindustri og forsyninger, transport osv. er utsatt for den påkjenning som bombingene er, men en kan ikke lenger erkjenne at det er nok når det gjelder selve den innsats man hadde ventet fra vestmaktene side.

Under felttoget i Afrika hadde vestmaktene omkring 15 divisjoner mot seg, på Sicilia noe mindre, men i Sovjet Samveldet kjemper 180 tyske og 60 vasalldivisjoner mot den Røde hær.

I engelsk kringkasting uttales det sympati for det kjempende norske folk. Er det en litt større personlighet som faller, kommer det også minnetaler. Det matte av dette kan være vel og bra, men det burde no være klart at vi ikke lever av bare rosende omtale. Det hjelper oss lite i kampen mot verdens mest brutale bøller.

Vi tror vi gjør oss til talsmann for den alt overveiende del av det norske folk når vi no støtter opp om det krav som Sovjet Samveldets regjering har fremmet om en front nr. 2 på Europas fastland. Vestmaktene har no hatt 4 år å forbedre seg på. Vi har stadig hørt tale om de veldige rustninger, de millioner soldater og de hundretusener av fly. La oss no endelig få se alt dette i funksjon. Verden venter annet enn konferanser og hemmelighetsfullhet.

Vi gjentar enno en gang «Pravda» ord: «Vil vestmaktene sette inn et angrep fra vest som fører til at tyskerne må trekke bort fra østfronten 1/3, ja om ikke mer enn 1/4 av de tropper som er der, så skal krigen være slutt i 1943».

Disse ord i «Pravda» er ikke skrevet fordi Sovjet Samveldet er i nød, det er ikke en bønn om hjelp. Det er en klar redegjørelse for hvor skylden ligger når krigen enno ser ut til å dra i langdrag. Det er dette våre lesere bør merke seg.

Kriminalkommandør Johannes Schartum, (populært kalt «tåkefyrsten») var aktor i saken mot Eilifsen. Dramaet var satt i sene av politipresident Askvig og ble avsluttet av de tyske marionetter Quisling og Jonas Lie. Det er denne forbryterbande som i dag står i spissen for politiet i landet.

FARLIGE FOLK --

Håkon Berge, tidligere hallomann i Kringkastinga, er en farlig person. Han opptrer i kør, innleder diskusjon om tyskerne og ns, så sørger han for politi og får arrestert dem som har uttalt seg.

Erlina Lindseth, Tromsøgata 22, er angiver.

I «FRITT FOLK»

kunne en lese om tyskernes «tilbaketrekning» fra Charkov: «Til rett tid og uten noen som helst forstyrrelser var store godstog forsvunnet vestover med SIVILBFFOLKNINGENS EIENDELER». Vi tviler ikke på det.

Tiden er inne.
Front nr. 2.

4159

Mappe 31

Ekspl. 28

Ned med nasi.
Frihet for Norge.

Arg.

O:V.

1943

FRIHETEN

Nr. 28 1943 - KAMPORGAN FOR NORSKE PATRIOTER

«Fri Fagbevegelse», nr. 30, skriver:
«VÅRT SVAR» —

på tyskernes og quislingenes nye overgrep og unntagelsesbestemmelser må være øket aktivitet og skjerp motstand på alle områder. Bevepningen av hirden, opprenskningen innen politiet og innsettingen av Germanske SS Norge på den indre front er sikkert ikke bare å forstå som en foranstaltning for å trygge de tyske og nasistiske interesser rent definsivt, men tar også sikte på å knuse all motstand med en terror vi enno ikke har sett maken til under okkupasjonen. Det forlyder allerede at det skal innledes omfattende hundersøkelser for mulig å kompe sentrene for det illegale arbeid tillivs. Det gjelder derfor at en utviser den ytterste forsiktighet, samtidig som der må legges enno mer arbeid på å finne fram til nyere og mer effektive metoder i vår kamp. Det har allerede vært foretatt en del rassiær på de større bedrifter og en må regne med at flere vil komme. Dette må selvsagt ikke resultere i at vårt arbeid hemmes, men tvertimot at vi gjennom øket årvåkenhet og smidig varslingstjeneste så mye mer uhindret kan drive vår virksomhet. Den hemmelige frihetspressen må nå ut til alle landsmenn. Nyheter og orientering om krigssituasjonen må også spredes

i enno videre kretser. Framfor alt må parolene om motstandsaksjoner gjøres kjent og den nødvendige kraft satt inn slik at parolene blir fulgt av alle landsmenn. Den uten sammenligning viktigste oppgave i dag er å hindre og hemme tyskernes utnyttelse av våre resurser til sin krigføring. Enno blir det utkalt folk til tvangsarbeid på de tyske militære anlegg. For disse er stillingen gitt. Ved alle midler må en undra seg dette slavearbeid for fienden selv om det vil medføre personlig offer. Men like viktig er det at arbeidet ved bedrifter som direkte eller indirekte tjener den tyske krigføring, hemmes og vanskeliggjøres. Her er kravene like store til arbeidere som til arbeidsledere. Når det gjelder de arbeidere som frivillig har tatt arbeid på de tyske anlegg så må disse nå bringes til å forstå at deres besøkelsestid er omme. Arbeidsfolkets front må ikke kjenne desertører. Vårt svar på nasistenes nye overgrep må bli en omfattende skjerpning av motstanden på alle områder. Derved fremmer vi også vår egen kamp for en

FRI FAGBEVEGELSE».

«Friheten»s redaksjon gir sin hele og fulle tilslutning til de tanker som kommer til uttrykk i denne artikkel. Særlig vil vi understreke følgende: «Framfor alt må parolene om MOT-

illegale grupper og at resultatene lot vente på seg.

Imidlertid har det ved dyktig, energisk og utholdende arbeid lykkes å få snudd,

ende tidspunkt er ikke heldig. Det kan føre til splittelse og indre strid, og det må unngås. Slike forslag må, hvor gode og velmente de enno er, vente til et mer

Gi fagforeningskontingenten som minimum til illegalt arbeid!